

ESPAIS DE LECTURA

PEDRO MAIRAL

UNA NOCHE CON SABRINA LOVE

9 de GENER del 2020

BIOGRAFIA.

Pedro Mairal, autor argentí nascut a Buenos Aires l'any 1970, és un dels escriptors amb més projecció a l'actualitat. Després d'abandonar els seus estudis de medicina, va estudiar la carrera de Lletres a la Universitat del Salvador (Buenos Aires, 1991). Des dels seus inicis, el propi autor s'ha considerat més poeta que novel·lista i, com a tal, començà la seva carrera literària publicant poemes al suplement literari del diari La Prensa (1996). Un any després, imparteix classes de literatura anglesa a la mateixa universitat on va estudiar, coordinant els tallers literaris de la seva facultat. D'aquesta època són els seus primers llibres de poemes: *Tigre como los pájaros* (1996) i *Consumidor final* (2003). Ja en aquest moment se'l va incloure a la anomenada Generació literària d'escriptors argentins dels 90, juntament amb autors com Fabián Casa, Samanta Schweblin o Selva Armada. Tots tenen en comú una certa disposició a la producció del relat curt i la poesia.

Aquesta empremta poètica continuarà amb diverses obres, publicades entre els anys 2003 a 2008 sota el pseudònim de Ramón Paz, amb títols com *Pornosonetos I, II, III*. Crida l'atenció la publicació de *El gran Surubí* (2013), una novel·la força experimental escrita en sonets. En aquesta època destaca també la seva tasca com a articulista al diari Perfil.

Tot i això, l'entrada al món literari més exitós la farà amb el llibre que ens ocupa (guanyador del Premi Clarín de l'any 1998), tal i com manifesta ell mateix al pròleg de la reedició en Libros del Asteroide:

“Abro los ojos a un nuevo paradigma. La màquina de vender libros está funcionando y yo estoy dentro (...). Bienvenido al mundo de narradores posatómicos. Esto no es la poesía. Aquí no hay tribu, ni lecturas colectivas, ni cerveza. Uno encerrado en su novela, aguantado la radiación.” (pàg. XIV).

Es detecta certa desafecció en aquestes paraules, com si hagués perdut la llibertat que trobava amb la poesia, fins al punt que l'autor declarà: “estoy empezando a pensar que la literatura no existe ya más, al menos para mí” (*Quiero escribir pero me sale espuma*, publicat a *Maniobras de evasión*, 2015).

La seva última novel·la, *La Uruguaya* (2016), és la prova que Mairal va acabar de superar la crisi de fe literària que confessava. La història d'un escriptor desencantat, que protagonitza una rocambolesca aventura extramatrimonial, va suposar un gran èxit. Aprofitant la seva bona acollida, l'editorial Libros del Asteroide reedità *Una noche con Sabrina Love* (2018) dues dècades després de la seva publicació a Argentina, completant-lo amb un pròleg impagable del mateix Mairal.

El text

Sota el títol "El sobrino de Bioy", i a mode de pròleg, l'autor evoca el procés d'escriptura de la novel·la, la presentació al premi Clarín i els seus patiments com a escriptor novell: "Nadie me conoce. Tengo 28 años y cara de 18" (pàg. XII). Per finalment ser acollit al món literari sota l'auspici del mateix Bioy Casares, que li confessà: "Arranqué a leer tu novela y no la pude largar hasta terminarla"(pàg. XII).

La idea de la trama, tal i com el propi autor ens diu, va sorgir de la forma més casual: mirant a la tele un programa eròtic on es sortejava un viatge. Mairal es preguntà què passaria si el viatge fos amb la protagonista de la pel·lícula. La resta és la història ja coneguda: un adolescent verge emprèn viatge fins a Buenos Aires impulsat pel desig. El mateix Mairal el resumeix així: "Mi personaje, adolescente y virgen, sale de su pueblo inundado hacia la ruta para hacer dedo hasta Buenos Aires (...) Allá, en el horizonte, nos espera, en la cama, la gran porno star Sabrina Love" (pàg. X).

Daniel, el protagonista, emprèn un llarg pelegrinatge que el portarà a conèixer un seguit dels més diversos personatges a través de l'Argentina rural, enfrontada a la gran urbe que representa Buenos Aires.

Tots els personatges són versemblants: des de l'avia solitària que mira la televisió compulsivament, el pastor Reynado, tan semblant a la imatge que tenim dels *gauchos*, fins al cruel proxeneta Bianchi.

Tots ells són descrits d'una forma impressionista i efectiva per una veu narrativa que no els jutja i els presenta amb naturalitat.

Per tot l'anteriorment exposat, podríem dir que és una novel·la de carretera, gairebé cinematogràfica, on es succeeixen paisatges i peripècies que porten el nostre protagonista a un viatge interior d'autoconeixement i maduració. En aquest periple s'enfronten desig, ficció i expectatives davant d'una realitat desencantada i sòrdida.

Temàticament parlant, el desig sexual que al principi és el motor del relat, esdevé finalment en la descoberta de l'afecte gràcies al contacte de Daniel amb el món femení a través dels personatges de la Sabrina i la Sofia.

El recorregut vital del protagonista a través del país serveix de comparació entre el món provincià i petit de Coruguazú ("*este es un pueblo de mierda (...) todo muerto. No pasa nada*". Pàg 18) amb la gran ciutat de Buenos Aires, abocada a l'abisme del *corralito* dels anys 90. Aquesta percepció de la crisi està expressada clarament per un dels personatges: "*Este país se va al tacho*" (pàg 66).

Podem trobar d'altres motius temàtics: l'amistat, la mort, representada per l'absència dels pares, la consciència d'un mateix, el masclisme, expressat per alguns personatges, ... Tot ens esperava darrera del que, al principi, semblava una simple història impulsada per la mecànica sexual adolescent.

L'estil és compacte, precís, amb diàlegs curts però punyents. El llenguatge està al servei d'una història vertiginosa de poc més de cinc dies. Com a lectors europeus, ens pot cridar l'atenció l'ús de l'espanyol argentí, però la dinàmica de la trama ens porta i no resulta cap impediment per a la seva comprensió.

L'experiència poètica de Mairal brilla per moments en petits llampecs: "el calor de la noche era el aliento de un animal inmenso" (pàg. 4), sense interrompre la narrativitat del relat.

Definitivament, una novel·la per gaudir-ne assistint al creixement del personatge del Daniel i, a través de la seva mirada, recórrer la realitat de l'Argentina dels noranta del segle passat.

També us pot interessar:

Consulta:

- Mairal, P. (3 de juny de 2013). *Pedro Mairal – Audiovideoteca de escritores*. [Arxiu de vídeo]. Recuperat de <<https://www.youtube.com/watch?v=x9MgDQpgMyk>>.
- *Pedro Mairal [en línia]*. Argentina: Pedro Mairal, 2014. Accés: <www.pedromairal.com>.

Del mateix autor:

- Mairal, Pedro. *Breves amores eternos*. Barcelona: Ediciones Destino, 2019. 1a ed. 284 p. ISBN 9788423356287.
- Mairal, Pedro. *Maniobras de evasión*. Barcelona: Libros del Asteroide, 2019. 264 p. ISBN 9788417007768.
- Mairal, Pedro. *La uruguaya*. Barcelona: Libros del Asteroide, 2017. 142 p. ISBN 9788416213993.

Francisca Alonso
Professora de Llengua i Literatura Castellana